

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KOZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL

Széchenyi-utca 34-ik szám. SZELÉNYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

RUTKAY MENYHÉRT.
Helyettes szerkesztő:
BUDAI JÓZSEF.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2:50 kor
Egyes szám ára 14 fill.

Alkotmány és nemzet.

Alkotmányos országban mindig kell lenni és van is egy hatalom, mely a nemzetek törvényekben kidomborodó akaratának végrehajtása felett örökös. Ez a végrehajtó hatalom lehet a köztársasági elnök, lehet király, a nélkül, hogy az alkotmányosság lényege, t. i. a közakarat megnyilatkozása és érvényesülése csorbát szenvedne. Anglia királyság ugyan, de nagy oka van nem irigyelni a délamerikai köztársaságokat, hol az érdekszövetségekre és katonaságra támaszkodó köztársasági elnökök, czimboráikkal a tömeg nyakán zsarnokoskodnak és lopnak mind addig, míg valami keményebb kezű, de az elnökhöz mindenben hasonló vetélytárs őket el nem kergeti. Az angol nemzet ime szabadsággal tölti meg a királyság intézményét s nincs arra eset, hogy a népakarat ott ne érvényesüljön. Mert a mely perczen megtörténék, ugyanabban a korona is porbahullana az angol király feje fölül. „Ha a parlament azt határozza, hogy az államfőt le kell fejezni, az angol királynak ezt is alá kell írnia“, így beszél a képviselő a szabadság érzetétől áthatottan az angol parlamentben. Nos, a királyok nem haragszanak az ilyen kifejezésekért. Tudják ők, hogy a parlament nem hoz efféle bolond határozatokat s az illető képviselő inkább az angol népfenség képletes kifejezésére használta a nagy mondását. Az angol uralkodó hatalma tulajdonképen *képzelt hatalom*, mert erő és eszközök a parlament kezében összpontosulnak.

Minden nemzet és nemzedék saját felfogását és énjét, nemzeti jellemét teremti meg a saját alkotmányában. Milyen egy nemzet, olyan az alkotmánya. Dél-Amerikát a dölyfös, uralomvágyó spanyol faj népesítette be s ime a példa rá, hogy a nép saját egyéniségéhez módosult a kormányforma. Meghagyta a köztársaság *alakját*, mert

hiszen a gögös faj másnak maga felett való uralmát nem tudja tűrni. Ámde ezt az eszményi alkotmányt megfelelő tartalommal megtölteni már nem volt képes. S vajjon miért? Egyszerűen azért, mert a spanyol jellem a maga göggyével, dicsvágyával és dologtalanságával nem alkalmas köztársasági uralomra, mely jogok kölcsönös tiszteletben tartását, munkásságot s ennek arányában való érvényesülést, egyenlőségi és testvériségi érzetet feltételez. Emberek és nemzetek arra a magaslatra, hol saját akaratukkal kormányozzák önmagukat, csak akkor juthatnak el, ha hosszas és állandó tanulással magukat munkához és igazsághoz fegyelmek, ha az igazságnak s-oka nem szedett törvénye kitörölhetlenül él a polgárok agyában, szívében. Ezért van, hogy az angol felfogás az ócska hordót aranszinű tokaji borral tölti meg, a spanyol felfogás pedig az új hordóból az Engelt szürsölgeti.

Nem egyszer, de számtalanszor ráutaltunk már arra a kedves lelki hasonlatosságra, mely fajunkat minden európai nép között a spanyolhoz legközelebb állítja. Göggyben, urhatnámságban, fenn az ernyő ninesen kasban, mindjárt a hidalgók után következünk, s ha igazak akarunk lenni, be kell valanunk, hogy az a miskolczi 400 frtos fizetésű ur, ki állandóan hangoztatja, hogy: „a munka nem urnak való“, tulajdonképpen a lelkünk „legmélyében“ élő közfelfogást fejezte ki. Mert ha munkálkodnánk, annak eredményét vagy tudományos, vagy anyagi előhaladásban, de valahol okvetlen látni kellene. Ám igen nehéz eldönteni, hogy melyik téren nagyobb a *közinség*. Hívalkodókból, könnyű sikerek kergetőiből érdem és munka nélkül vagyonért, befolyásért törtetésből sehol és soha sem nőtt ki nemzeti erő, már pedig, tisztelet a kivételeknek, de tekintsünk körül, sok ilyen eleme van a mi társadalmi és politikai életünknek. Göggyös spanyol jel-

lemünk föllázad az uralom ellen, *ha fölülről jön*, de annál természetesebbnek találja az önkényt az alattunk állókra. Népünk már tudatlansága folytán sem lehetne a tultengő hatalom korlátja; az eladósodott és hivatalnokoskodó középosztálynak van tudása, de függő helyzetében fölülről várja léte biztosítékait s ezért el kell szenvedni, hogy ugyanonnan erőszakolják rá a meggyőződést. A főnemesség csak félig magyar s nem sokat törődik a mi ügyeinkkel. Ki várhatja józan számitással, hogy ilyen talajból nőjön ki az érvényesülés útján szilárd léptekkel haladó nemzeti akarat? Hol van itt nem tömegakarat, de *egyáltalán* akarat? Hallott-e az uralkodó 67-től maig magyar államférfitől egy őszinte szót? Valamennyi csak a visszhang szerepére vállalkozott, mikor velük szóba állott és becses egészségük után tudakozódott. Egyiknek sem jutott eszébe, hogy egy nagy betegről, a magyar hazáról is említést tegyen előtte. Lám, az osztrákok cerclék alkalmával előhozakodnak a közgazdasági szétválás kérdésével s rögtön kész rá a megnyugtató válasz, hogy „minden esetre együtt maradunk“. Melyik magyar politikusban volt bátorság nyíltan megmondani a királynak, hogy „Felséges ur, Ausztria *politikailag* elzüllött, míg mi e tekintetben teljesen épek vagyunk; félünk azonban, hogy az a nagy támogatás, melyben a tulsó államfél velünk szemben részesül, *előbb-utóbb hazánk közgazdasági elzüllésére vezet*.“ Nálunk ninesenek Sztranszkyak, kik a haragvó uralkodóval szemben is védeni merik a nemzet igazát. Az újabbkori magyar hielgő udvaronc nem sok szolgálatot tesz királyának, nemzetének.

Az már a hatalom természetében van, hogy törekszik a maga hatáskörét szélesíteni, az útjában álló akadályokat elhárítani s fennmaradására biztosítékokat keresni. Ha egy nemzetnek nines akarat, akkor rendesen tul sok van az

ROSENBERG GYULA

szőnyegek, függönyök, takarók és pokróczok nagy áruháza
a volt Makra-féle helyiségben (Debreczeny-ház)

Máhr Károly ural szemben.

Gyapju, csipke és tüll **függönyök**. Futó- és szalon-**szőnyegek** minden minőségben. **Paplanok** és **matraczok** lószőr és afrique(tengeri fű).

A legolcsóbb szabott árak minden darabon feltüntetve.

elsőrangú női divat-áruháza
a színház-épületben.

Szíves értésére adom a tisztelt hölgyközönségnek, hogy a **téli idényre** valódi **szövet- és selyem ujdonságaim** teljes angol és francia beérkezett. Mintákkal vidéke készséggel szolgálok és minden rendelést **bérmertesen** küldök.

Szigoruan szabott árak! Készfűzetésnél 5 százalék engedménnyel.

uralkodónak. Ha egy nemzet nem érzi azt az óriási hatalmat, mely a tömeg egyesült erejében rejlik, akkor az egyes emberé nő vele szemben nagyra és károsra. Miért panaszkodtok hát, hogy a korona túl nagyra nőtt az alkotmány többi tényezője fölé, hogy már nemcsak a végre-hajtás, de az intézkedés is ennek kezébe csuszott át? Hol ilyen a nemzet és az államférfiak, hol teljesen hiányzik az egyesek függetlensége, ott beteg a közhatalom. Nemcsak az élet-telen testeknek, de az állami és társadalmi életnek is megvan a maga erőmútana, erőegyensulya és tulsulya. A helyett tehát, hogy a tulsuly miatt lebillent serpenyőt, avagy a lebillenését okozó súlyt esztelenül szidnátok, jobban teszitek, ha az emeltyű egyensúlyát az állami életben megfigyelitek. Tanuljátok meg, hogy minden népnek önmagának kell kiküzdeni és megvédeni saját szabadságát; senki és semmi más ezt nekik ingyenben nem adhatja. Hol nincs szabadság, ott nincs rá érdemes nép. Hol az uralkodók találnak pártokat és minisztereket, kik akarataknak vakon engedelmeskednek s az alkotmányosság álarcával a személyi abszolútizmust fedezik, ott nem az uralkodóban, de a nemzetben van a hiba. „Nem lenne ő farkas, ha mi juhok nem volnánk,” mondja Caesárról Cassius. Keressük hát önmagunkban a bűnöst, ha elsorvadt az alkotmányunk. Szolgálja mindenki egész lelkével a hazát és közszabadságot, s akkor a nemzetnek nem kell örökösen a közhatalom vesztén siránkoznia.

Komjáthy féle beszédek csak konstatálják, de nem gyógyítják a bajt, melynek okát — nem ismételhetem eléggé — nem az uralkodásban, de a nemzetben kell keresnünk. Mert ha igaz, hogy embert a maga képére teremtette az isten, még igazabb, hogy nemzet a maga képére teremti az alkotmányt és annak őrét. Hol a tömegben nincs

zsarnoki hajlam, ott az uralkodó már csak azért sem lehet az, mert erejét a közéből nyeri. Ha tehát azt akarjátok, hogy az általatok annyiszor idézett angol alkotmánynak a tettek legyen a másolata, akkor először önmagatokat alakítsátok át — angolokká.

Vizet! Vizet!

Mikor Miskolczon az ivóvizről hallok beszélgetni, vagy a helyilapokban olvasok róla, mindég fülembe cseng egy régen tanult versszakasz. A törökök Galambóczot ostromolják a Dunáról, az ostrom hevében hajóik kigyuladnak, az ostromlók erre fejüket vesztik, kapkodnak fűhöz-fához, csak vízhez nem, s hajóstól a Dunába temetkeznek.

Ezt a jelenetet a költő így foglalta versbe:

Vizet! Vizet! a pogányság
Ordító hiába;
Mind oda ég, bár van elég
Víz a nagy Dunába.

Inmár 20 esztendeje, mióta hangosan kiált Miskolcz város közönsége az élet egyik alapos feltételéért, a jó ivóvizért. Ez a kiáltás napról-napra hangosabb; mert a jó víz nálunk mindig szűkebb határok közé szorul. Ez természetes dolog.

Hol ember évezredekig tartózkodik, a talajt megfertőzteti, s az emberre vészthozóvá teszi. E földön pedig már nyolczszáz évvel ezelőtt annyian laktak, hogy Szent István tiszteletére az Avasi templomot építhették. Az árvíz óta pedig, mint ipar-város, amerikai módra fejlődik, népesedik.

A talaj egyre fertőzöttebb, a lakosa népesebb; ezért hangos a szava, vizet kér. A város vezetősége, mint ember, a kérőkhöz sorakozik, s mint kormányzó, megnyugtatja magát is, a kormányzotakat is: lesz fiam, lesz; csinálunk vízvezetékét. Hogy ígérését beváltsa, kísér-

letezik, költ tizenhét év óta, *de viz nincs.*

E felelet eszembe juttat egy ismert adomát: A betegségből lábadozó cigánygyerek órákon át sir, jajgat. Az anyja kérdezi, mi bajod szerelmem szépséges rózsája? Ehetném! felel a purdó. Csak kérj fiam, amit óhajtasz; adjál reszelt fűgét! Az anya mérgesen felel: fűgét, . . . kétfélét.

Közönségünk közül egyesek, mikor szavukat a város kormányzói meghallották, világvárosias ellátást kértek vízvezetékekkel. A vezetői bölcsesség tultett a cigányasszonyon, s hogy a sirók hallgassanak, oda sugta: jó fiam, csinálók nektek vízvezetékét.

A jóakarát nem hiányzott, már lenne is vízvezeték, csak azt nem birták kitalálni, hogy hol vegyenek vizet meg pénzt.*)

Vízvezeték. Könnyű ezt leírni, vagy kimondani, de az árnyéka nagyon sötét; mert milliókba kerül. Van-e a város falai között csak tíz olyan ember, ki életében egy millió forintot látott egy rakáson? Én soha sem láttam, de sejttem, hogy rettentő nagy összeg! hátha még többet be kell fizetni! Különös. Panaszkodunk, hogy a közterhek agyon-sujtanak, s milliókról beszélünk. Egy falat kenyér nem volt; de azért a cigánygyerek reszelt fűgéről álmódott.

Használható vízvezeték, milliónál kevesebb költségen még nem épült. Még az aradi is felül van két millió.

Én, mint egyik adófizető polgára e városnak, amondó vagyok, hogy ha milliók nélkül csakugyan nem birunk jó ivóvizhez jutni, építsünk egy vadont új Miskolczot ott, a hol jó vizet ad a talaj; mert ha van 2-3 milliónk, hite-

*) Pénz van. Hiszen a regále-váltása fejében kapott két millió koronát erre a célra tartogatja a város. A pénz tekintetében tehát nem volna baj. Csak az előrelátás és jóakarát hiányzik minálunk. Szerk.

TÁRCZA.

Emlékek.

— A „Szabadság” eredeti tárczája. —
Irta: **Kopácsy Béla.**

Megdöbbenve olvastuk a trieszti véres sztrájkot. A társadalom egy pillanatra megriad: valami hideg, félelmes érzés markol a belsőjébe, fázóan, sápadtan meredünk egymásra, s aztán mikor lejátszódik a tragédia, egy perc alatt feledve van minden, a bátorság és remény vissza költözik szívünkbe s folytatjuk ott, ahol a rémes intermezzo előtt elhagytuk.

Egy ilyen sztrájk félét már láttam, de az nem három napig, hanem három hétig tartott; áldozatai százával voltak; az államnak és társadalomnak millióiba került, — az olaszországi munkáslázadást láttam.

Ma három éve! Kora tavasz volt, mámorító, szerelemfakasztó olasz tavasz, mikor egy szép nap egész felső Olaszország lángba borult. — A nép százezrei éheztek, a tömeg kenyeret és munkát követelt, a kormány pedig fegyveres erővel és rendszabályokkal akarta az éhséget csillapítani.

Én akkor Veronában voltam. A főtér egyik kávéházának nyitott teraszán szürcsölgettem a vacsora utáni fekete kávé; a téren a katona banda játszott s a korzón ezrével hullámozott a sétáló közönség.

Egyszer csak halk, zugó moraj hallatszott a messzeségből, olyan, mint a távoli menydörgés, vagy a tömeg zugása. — A moraj percről-perczre erősödött; a sétáló közönség ideges, izgatott lesz, a zene elhallgat, a mellék utcákból rohamlépésekben katonai csapatok sietnek a főtérre, a korzó egy pillanat alatt kiürül s a közönség helyét a kettős, zárt sorokban fölvonuló katonaság foglalja el.

A zugás folyton erősebb lesz, már fölismerhető, hogy emberi hangok chaosából ered, — már egy szó kihallatszik belőle, amint ezer meg ezer ember harsogja; előbb egyes alakok; majd nagyobb, sűrűbb csoportok özönlenek a térre, — s a következő perczen százával, ezrével ontja az utca a sokaságot, — itt vannak a tüntetők.

Csaknem magam ülök a kávéház előtt; szemben velem a katonaság föltűzött szuronyu puskákkal, előtttem egy ordító ember áradat, mely elementáris erővel zugja: *pana! pana!* (kenyeret).

Még három napig maradtam Veronában s ezalatt végig élveztem még egy tucsat ilyen jelenetet. Vértelen volt ugyan valamennyi, de izgató és fölséges, mint minden demonstráció.

Közben Veronát egész ellepték az idegek, a kik egész Olaszországból a tüntetés hírére mind siettek elutazni. Flegmatikus angol misterek és remegő szöke missek, száraz német turisták egész raja menekült az izzó földről, rémes dolgokat beszélve a milánói, florenczi eseményekről. Különösen a Milánóból jövők: hogy ott teljes anarchia van, hogy a tömeg gyujtogat és rabol, elfoglalta a pályaudvart is, hogy katonaság ne mehessen a városba; hogy a munkások fegyverraktárakat raboltak ki s azzal fegyverezik föl magokat s a katonasággal egész formális csatákat vívnak.

Negyedik nap már nem birtam tovább: elfogott engem is a láz, összepakkoltam s utaztam Milánóba.

Rajtam kívül még vagy négy hirlapíró volt a vasuton polgár ember; a többi kocsi mind katonákkal volt megrakva.

A milánói pályaudvaron a mi kis társágunk egész vattatáson ment keresztül. Hogy kik vagyunk, honnan jövünk, mit

leznék még egy párt, hisz egy pár millió se előre, se hátra.

De a mig egy pár korona adó emelés is rettentő csiklandós, hagyjunk fel a milliós kiadásokkal. Uj várost sem kell építenünk; hisz épen azért lakik e tájon ember évezredek óta; mert a természet ura minden földi jóval elhalmozta.

Tegyünk úgy, mint a földben élő férgek, hogyha a felszínhez közel veszélyes az életük, mélyebbre húzódnak; vagy úgy, mint közel **400 város** tett szép Magyarországon: mikor a felső rétegek csak fertőzött vizet adtak, a technikai tudomány eszközeivel letört a mélybe, csinált magának **1500-nál több artézi kutat**, melyekből oly tiszta víz ömlik ki bőven, milyent a XLII. zsoltár szarvasa sem látott, s milyent a milliókba kerülő vízvezetékek nem adtak, de nem is adnak soha.

Mikor a tudomány csak sejtette, hogy a föld mélyébe kristályvizü medenczék várnak feltárára, s egy furás 50—60 ezer forintba került; akkor is inkább artézi kuttal tettek kísérletet a városok, s mint a hivatalos adatok bizonyítják *minden 100 furásból 87 reményen felül bevált.*

Miskolczot harmadkori trachittufa és mészkő hegyek környékezik, *mind víz-áteresztő köze tek, melyek alatt hatalmas kristályvizü medenczék vannak, melyekért ha leszállunk, a vízkérdés örökidőkre meg lesz oldva.* Talajunk vízbőségét igazolják, hogy Zelenka püspök ur az Avas legmagasabb pontján is jó ivóvizet tudott fakasztani, a városi közfürdőnél 15 méterre ástak le, s **24 óránként egymillió négyszáznegyven ezer liter** vizet nyertek; a Kun-József utczában nálam történt, hogy kuttisztítás alkalmával a tisztító fecskendővel 6 ember egy délután nem bírta a vizet kihuzni, s hozzá kitünő ivóviz; mert kavics a szűrő rétege.

Víz alattunk, víz fölöttünk s mi szomjan égünk, akárcsak a törökök Galambócz váránál. Tantalusi kinokat szenvedünk, mig az üdítő ital lábunk alatt esőrgedez.

Egy lélekre 50 liter vizet számítva naponként, *szükségünk van két millió kétszázötvenezer liter vízre.*

Ennél pedig többet termel két olyan vízbőségű artézi kut, mint a milyen a városi gőzfürdő. Ennek turásával le kell menni 250—300 méterig. 300 mm.-es átmérőjű csővel a víz magától jön a felszínre. A ki aztán restell érte menni, vezettesse az udvarára.

Kilehetünk téve annak a kellemes meglepetésnek, mint a berliniek, midőn 1887-ben fürdőjüket nagyobbították s 250 m. mélységre hatoltak, hatalmas sósforrás fakadt fel a földből, melyből világhírű gyógyfürdőt csináltak, vagy mint a budapestiek, hogy úgy a Margit-szigeten, mint a Városligetben mindenre alkalmas kitünő ásványvizeket nyertek.

Évtizedeken át tanakodtak az eltikadt alföldi városok, mig egy Nagy András János akadt Hódmező-Vásárhelyen, ki 50,000 frtot adott egy artézi-kutra, a forrás ott buzog Vásárhely piacán.

Miskolczon özv. Kovács Jánosné urnó képviseli Nagy Andrást, ki 8000 koronát adott, hogy legyen abból artézi-kut; lesz. Ma 4500 frt — 9000 K — kell egy ilyen artézi furásához, a hiányzó 1000 koronát szívesen adja a legtakarékosabb polgár is. Munkára! cselekedni kell! Elég volt az ábrándzásból és hiába való költségekéből.

A „Szabadság” történetünk legszebb lapjára írta be nevét, hogy az eszme nemsokára testet ölt, mert a jeget nagy erővel törte.

Molnár János.

Szózat a nép valódi barátaihoz!

A népnek nincs nagyobb ellensége, nincs rosszabb és ragályosabb járvány, nincs rettentőbb átok népünk életében, mint az u. n. pálinkaivási járvány.

Embirtársaink ezrei züllemek el évenként testileg és lelkileg a pálinkaivás miatt s ugyan e szenvedély feldulója számos családi élet boldogságának.

A pálinka az, a mely sok embernek sirját megássa, a börtönöket s tébolydákat megtölti és számtalan öngyilkos kezébe fegyvert szolgáltat. Éppen azért szent kötelessége minden — még érző szívvel és tiszta lelkiismerettel bíró embernek, hogy ily nyomor láttára hideg és közönyös ne maradjon, hanem a pálinka — mint népünk leggonoszabb ellensége — ellen minden tőle telhető erővel és eszközzel harczoljon.

Mindenekelőtt meg kell csáfelnunk ama *hazugságokat*, melyeket a pálinkaivás mellett azok hoznak fel, kik e testet és lelket megölő mérge készítésével, elárulásával foglalkoznak, vagy más követett uton ebből anyagi hasznot huznak: le kell küzdenünk azon előítéleteket, melyekkel e mérge élvezői azt használják.

Azt állítják először, hogy *a pálinka a szegényebb osztály élelmiszerét pótolja.*

Minden értelmes orvos azonban oda nyilatkozik, hogy a legjobb pálinka sem tartalmaz olyan tápanyagot, melyből a munkás kitartó munkára erőt nyerhetne, hanem csak rövid időre izgalomba hoz, hogy annál nagyobb legyen utána az egyengülés s olyan formán hat az emberre, mint a kifáradt teherhordó állatra az ostor és sarkantyú.

Liebig, a híres természetbúvár írja: „A munkás a pálinka élvezése által kamatok helyett tőkéjét emészti, miért is testének tönkretutása elmaradhatatlan” és Dr. Baer — az e szakmában kimagasló író — azt állítja, hogy „a szesz nem takarékperselye a munkaerőnek, sőt ezt idővel tökéletesen megsemmisíti.

Minden olyan ember, a ki azelőtt korhely volt és ezen szenvedélyéről lemondott, elismeri, hogy a pálinka élvezetének abbahagyása óta ereje nemhogy csökkent volna, sőt gyarapodott.

Másodszor hazugság azon állítás, hogy *a pálinka őszer a hideg ellen.*

Igaz ugyan, hogy közvetlen a pálinka élvezése után, mivel annak izgató hatása van a gyomoridegekre és gyorsított vérkeringést

akarunk s főképpen nem vagyunk-e valami szocialista-egylet kiküldöttei?

Maga a pályaúdvár katonaságtól volt megszállva, mert előző nap a tömeg tényleg megostromolta az állomást, sőt egy rövid órára hatalmába is kerítette. Hogy mi folyhatott ott le, azt az összezuzott tükrök, ajtók és ablakok, butorok és vasuti kocsik romhalmaza mutatta.

A parancsnok a hosszas vallatás befejezése után egy karabinierit ültetett a kocsimra, hogy a katonai kordon átbozsásson s így eresztett utamra; egy fél órai kocsizás után — a mely alatt katonán kívül más teremtett lelket nem láttam az utcákon sehol — végre megérkeztünk a Hotel Dóm kapuja elé.

A szállodai személyzet savanyu örömmel ogadott; az egész szállodában, a mely pár nappal előbb még zsufolva volt, én voltam az egyetlen vendég s a legelső 8 nap óta.

Alig tették be a podgyászomat a szobába, én már siettem az utcára ki. S a hogy kiléptem a Dóm-térre, páratlán látvány tárult elém.

Alkonyodott; az óriási tér közepén homályos körvonalakban a Victor Emánuel hatalmas szobra emelkedik; szemközt ve-

lem a Palazzó Victor Emánuel kolosszális épület csoportja, jobbról pedig a Dóm, a világszép milánói dóm. Maga a tér zsufolva katonasággal; az alkonyi homályban a sok színű egyenruha valami csodás tompa színné folyik össze; a lovas-szobor — melynek talpazatja a körülötte álló alakoktól nem vehető ki — szinte élni látszik, olyan, mintha az vezetné őket; a dóm sötét patinájú fala elmosódik a távolban s csak hófehér, csipke finom száz tornya lebeg a levegőben s mindezt befödi valami süket, féltelmes némaság, a mit csak egy-egy vezényszó, vagy a fegyver csörrenése tör meg.

Fél éjszakát töltöttem ott künn, elbűvölve az előttem elterülő képtől, a mely folyton változott. Jönnek a katonai és kórházi vöröskeresztes kocsik tucatsszámra, jajgató és sóhajtozó sebesültekkel telve. Láttam százszámra elfogottakat, kettésével összelánczolva, lovas katonák sorfala között; volt köztük czilinderes, elegáns ruhájú ur és rongyokba burkolt munkás, volt közöttük feltűnő sok nő, sőt pap is.

Három napig egész Milánóból egyebet a Dóm-térnél nem láthattam, mert minden utca el volt zárva s ha a tér egyik oldaláról a másikra át akartam menni, azt is

kérni kellett s csak egy zsandár fedezete mellett engedtek át.

Három napig még egy este sem égett a városban egy lámpa sem s egész Milánóban vak sötétség uralkodott, három napig még zárva volt minden üzlet és szünetelt minden közuti közlekedés s e három nap alatt legalább harminczháromszor hallottam hol nappal, hol éjszaka puskaropogást.

A rombolást és pusztulást csak akkor láthattam igazán, mikor a hatodik, hetedik nap már szabadabban mozoghattam. A Dóm-térrel sugár alakban kifutó főbb utcákon mindenütt összezuzott ablaku házak és kirabolt boltok meredeztek elém; a gázlámpák derékban letörve, a villamos sinek fölszedve, felfordított közuti kocsikból és omnibuszokból emelt barrikádok, fölszaggatott kövezet, egy-egy félig égett ház mutatta a lázadók nyomait. S aztán mindenütt az a sok rémült arczu, kétségbeesett kinézésű ember, a kinek mind volt oka kiért vagy miért sirni!

Az ostromállapot negyedik napján nyitak ki az üzletek, kávéházak és vendéglők, az ötödiken hozták rendbe a gázvilágítást és nyitották meg a postaforgalmat, a hatodik nap kezdődött meg újra a közuti köz-

idéz elő — érez az ember bizonyos fokú melegséget, ezt azonban nemsokára annál érzékenyebb hideg váltja fel és így nagyon csalódnak azok a szegények, a kik a dermedt tagjaikat pálinkaivás által hiszik felmelegíteni s megedzeni. A test ugyanis magától képes kifejteni és fejt is ki meleget, a mennyi a levegő hidegségét a szervezetre elviselhetővé teszi és így azoknak eljárása, a kik a pálinkaivás által mintegy mesterségesen igyekeznek melegségét fokozni, az idegrendszer megrongálására s rövid idő alatt annak felbomlására vezet.

Hány korhely hull el évenként ily nyomorúságos és kétségbeesett állapotban.

Ha a pálinkát gyógyszernek és betegségek elleni óvszereknek vélik, ez a harmadik hazugság.

A pálinka semmiféle gyógy, csakis káros hatást gyakorol a szervezetre, kivéve azon csekély számú esetet, midőn orvosi rendelet teszi szükségessé, miért is a pálinka illetőleg a borszesz csakis a gyógyszerárakba utalandó, honnan azt a 30 éves háború alkalmával a harczó vad csordák erőszakka kerítették kézre s mint romboló és kórhatású ital először jött forgalomba.

Tagadhatatlan tény az, hogy az iszákosoknak sokkal nagyobb hajlamuk van a megbetegedésre, mint a nem ivóknak, mivel a borszesz élvezete által az emésztés és vérkeringés, a légző és érző szervek, mindennek felett pedig az idegrendszer szenved.

Számosan halnak el a pálinka használói közül szélhűtésben, mi az agy véredényének túltelítése által következik be; de a legborzasztóbb, a legundorítóbb következménye az u. u. ideg remegés (delirium tremens,) midőn az ember férfi, sőt ifjú kora delén olyan tehetetlen lesz, mint a 80 éves agg, a ki enni nem képes, annál kevésbé munkálkodni: remeg minden testrésze, mint a nyárfa levél, és nem hogy szánalmat keltené, hanem mindenki előtt csak megvetésre számíthat.

Az iszákosnál minden idült betegség, minden sérülés és minden műtét a borszesz élvezete következtében végzeteljessé válik. Az iszákos nemcsak saját életét teszi tönkre, hanem utódjait is, mert rettenetes átok száll át az iszákos szülőik gyermekeire és unokáira. Francia orvosok ezer esetben bebizonyították, hogy nemcsak betegségekre való hajlam, hanem hiányos értelem, buta-

lekedés, s lassanként így nyerte vissza a város a külső rendes képét.

A milánói kenyér lázadásnak több mint másfél száz halottja és pár száz sebesült áldozata lett, vagy ezer embert becsuktak a forrongók közül, s maga a város milliányi kárt szenvedett.

A lázadásnak állítólag politikai háttere is volt, a mit a papok szítottak volna; tény, hogy egy, a városon kívül eső zárdába ágyúval lövettek, s papokat csapatostul fogtak el.

Összesen 15 napig voltam Milánóban; a külvárosokban persze még sokáig lappangott a tűz és izzott a szenvedély, de a város szíve rövid idő alatt teljesen rendbe jött. Már az utolsó napokban Milánó ismét a régi, tényes, büszke Milánó volt, a hol esténként a Palazzó Victor Eumánuel kupolái alatt suhogó selyemben tolongtak az asszonyok százai, körülöttük és nyomukban azokkal az urakkal, a kik mind csak mulatni vágnak, s mind csak a saját élvezetükre gondolnak.

Az előkelő, gazdag osztály sietett szórakozni tovább, elfeledve a tegnapot a máért, míg holnap vagy holnap után ismét megmozdul a tömeg s mind fékevesztetben követeli jogát, mely a boldogulást biztosítja neki.

ság, erkölcsi gyengeség, kegyetlenséghez való vonzódás s gonoszság, mind megannyi szomorú örökség, mely a pálinkát élvezők utódaira száll.

Miután e három irányú mentegetődzés — a melylyel a szegény nép elámíttatik, s melylyel a műveltebb osztály ezrei is önmagukat ámitják, hogy ez által lelkiismeretüket némileg megnyugtassák, azon megtámadás ellen, hogy az ily emberölő italok elárúsítását elősegítik — mint valóságos örögi hazugság tűnik fel, azon kérdés áll elő:

vajjon nemzetgazdászati szempontból igazolható e ezen italnak fogyasztása? bár sajnos, hogy jelenleg is akadnak még számosan a nép vezetésére és érdekeinek képviselésére hivatottak közül, kik lelkiismeretükkel megegyeztetethetőnek tartják oly rendszabályok javaslatba hozatalát, melyek által ezen ital fogyasztása még emelkedni fog.

Ha a pálinkának már előzőleg felsorolt romboló hatása tekintetében — a mely a sinlődést folytonosan gyarapítja a termelő néposztálynál, de különösen a gyermekekénél s azok nagymérvű halandóságában nyilvánul — mind nem bir elég nyomatékosággal, vessünk egy tekintetet Európa azon országaira, melyekben a pálinkaivás meghonosodott s ez elégséges lesz arra, hogy mindenkiket, még a leganyagiassabb gondolkodót is meggyőzze arról, hogy ezen országokban a tömeges elszegényedés legkomolyabb következményeivel együtt rettentő haladást tesz s az emberi élet alapköve, a vallás és erkölcsiség mélyen megvannak rendülve. Más országok gondosan összeállított statisztikája kimutatja, hogy a gonosztévőknek 30—74 százalékát adják az iszákosok.

A pálinka felszabadítja az emberben az állatot, megöl minden nemesebb törekvést, elfojt minden szépet, családokat tönkretesz, s egész községeket szegénységbe, tudatlanságba süllyeszt, büntényre és öngyilkosságra vezet.

Más ország népeinek nemesebbjei ezt már régen felismerték s egyleteket alapítottak, hogy ezen ragályos járvány meggátoltassék; léteznek mértékletességi egyletek, levest osztó intézetek állítatnak fel s legújabb időben igen jó eredménnyel foglalkoznak azzal, hogy a pálinkamérések mellé a szegényebb népek számára kávéházakat rendeznek be. Más államokban a pálinka elárúsítását a legcsekélyebb mértékre korlátozzák s igen súlyosan megadóztatják, a részegség pedig szigorúan büntetetik, mely rendszabályok alkalmazása által Norvégország, hol azelőtt az iszákosság honos volt, olyannyira átalakult, hogy most már köznepe Európa legjőzanabbjai közé sorolható.

Hogy mily mértékben terjed azonban ezen járvány hazánkban, eléggé látható abból, miszerint a fővárosban is a pálinkamérések száma napról-napra növekedik, hogy azok tulajdonosai — daczára megadóztatásuknak — rövid idő alatt megvagyonosodnak, míg áldozataik — sajnos! lelkileg és testileg nyomorultakká lesznek és a nap minden órájában láthatunk ily áldozatokat a pálinkás bolt ajtaja előtt henteregni.

A legkülönbébb egyletek alakulását megértük már; így alakult meg az állatvédő egyesület, melynek dicséretes működése oda irányul, hogy a szegény állatokat az emberiségnek folyton növekedő durvaságától megóvja, de az erkölcsök elvadásulásának főokozója, az iszákosság meggátolására ugyszólván semmi sem történik s szomorúan kell tapasztalni, hogy a hazánkban még pár év előtt fenálló mértékletességi egyesület — a vagyonosabb osztály közönye s részint nyereszkedési vágya következtében — lassanként enyészetnek indulnak s tudtunkkal csak szórványosan van még néhány lelkes, kikben annyi kötelességérzet és bátorság lakik, hogy befolyását több-kevesebb eredménnyel hívei megmentésére érvényesíti.

Nincs azonban szándékunkban mások ellen vádakot emelni, hanem ezen felhívással csakis azon tényekre kívánunk utalni, melyek

lyek népéletünket legközelebb érintik s melyek ellenében ekkorig mindannyian oly közömbösek valánk, nem azért, mivel azok sujtó hatását eléggé nem észleltük, hanem inkább azért, mert ezek ellenében magunkat nagyon is gyengének éreztük.

Hisszük azonban, hogy csak egy kis figyelmeltetés szükséges, s hazánkban is találkoznunk fognak honfiak, kik a nép nyomorát szívéükön hordva, indíttatva érzendik magukat arra, miszerint szóval és tettel oly intézmények létesítésén iparkodnak, melyek elégségesek lesznek nálunk is a már elhárapódzott baj tovább terjedését megakadályozni.

Több népbárát.

Nyilatkozat.

Hozzám intézett kérdésre készséggel kijelentem, hogy a kultur-egyletre vonatkozó cikkeimben senkit sérteni nem volt szándékomban.

Miskolcz, 1902. február 20.

Kiss Lajos.

UJDONSÁGOK.

— **Kinevezés.** Pócs Eudrét, a miskolczi törvényszék érdemes bíráját a király *ítélőtáblai bírónak* nevezte ki. A jól megérdemelt kinevezéshez mi is őszintén gratulálunk.

— **Eljegyzés.** Dr. Köllner Károly közkórházi főorvos eljegyezte *Rus, Nóra* kisasszonyt, *Raisz Ernő* kir. főmérnök kedves leányát.

— **Kinevezések.** A pénzügyminiszter *Szentmiklóssy Ödönt* miskolczi pénzügyi titkárrá, *Steinhauser Ferencz* miskolczi pénzügyi fogalmazót pénzügyi titkárrá végleges minőségben kinevezte.

— **Esküvő.** *Silbiger József* helybeli posztó-nyagykereskedő folyó hó 25 én esküszik örök hűséget *Kallmus Lola* kisasszonynak, Brünmben.

— **Recht Sándor,** a miskolczi városi zeneiskola jeles képzettségű hegedűtanára kedden este Budapesten részt vett a *Behr Teréz* berlini énekesnő közreműködésével tartott hangversenyen. *Recht Sándor* művészi játékával elragadta a közönséget s valamennyi fővárosi lap elismerését és dicséretét kivívta.

— **Felolvasás.** A Borsod-miskolczi közvelődési és Muzeum-Egylet holnap, vasárnap délután a városháza nagytermében *felolvasást tart.*

— **A posta köréből.** *Dobrik Lajos* miskolczi posta és távirtda hivatali tisztviselő Tolnára postamesterré kineveztetett.

— **Áthelyezés.** Az igazságügyminiszter *Fränkl Bertalan* kassai kir. járásbírói irnokot a miskolczi kir. törvényszékhez áthelyezte.

— **A miskolczi demokrata-kör** ma tartandó összejövetelén *Pollatsek Sándor,* a budapesti demokrata-kör egyik vezérémbere fog előadást tartani. *Vássonvi Vilmos* az országos demokrata márczius 2-án érkezik Miskolcra.

— **Pályázat a városnál.** *Pallaghy Béla* h. polgármester már kiírta a pályázatot az 1300 kor. fizetés és 300 kor. lakbérrel javadalmazott polgári nyilvántartói és az 1200 kor. fizetés és 200 kor. lakbérrel javadalmazott irnoki állásra. A kellően felszerelt kérvények folyó évi márczius hó 8-án nyújthatók be. A nyilvántartói állásra eddig *Lehel Jenő, Halmay Gyula, Kiss Jenő,* az irnokira *Altman N., Málnási Vincze* s még sokan pályáznak.

— **Halálozás.** Vettük a következő gyászjelentést: Alólírottak úgy a maguk, mint számos rokonaik nevében is a legmélyebb fájdalommal tudatják a feledhetetlen anya, nagynya, dédanya és rokonnak özv. *Turek Sándorné* szül. *Bodenlosz Dorottya* folyó hó 20-án d. e. 10 órakor, életének 72. évében rövip szenvedés és a halotti szentségek felvétele után történt gyászos elhunytát. A boldogult drága hamvai folyó hó 22-én délelőtt 9 órakor fognak a róm. kath. anyaszentegyház szertartásai szerint a helybeli sírkertben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szentmise-áldozat f. hó 22-én fog az egek Urának bemutatni. Áldás és béke lengjen porai fölött! Szomolnok, 1902. február hó 21-én. Özv. *Turek Alajosné* sz. *Turek Mária*, mit leánya *Turek Sándor* és neje sz. *Gurszky Vilma*, *Turek Emil* mint unokák. *Turek Mariska*, *Turek Sándor*, *Turek Vilmos* mint dédunokák.

— **Róm. kath. hitközségi gyűlés.** A felső miskolczi róm. kath. hitközség rendes közgyűlését folyó évi március hó 2-án délelőtt 10 és fél órakor tartja a római kath. hitközség tantermében.

— **Közgyűlések.** A borsodmegyei nőegylet évi rendes közgyűlését február 25-én délután 3 órakor tartja meg *Xifkovic Emilné* sz. *Pilta Erzsébet* elnökielte alatt az újonnan épült árvaház helyiségében a következő tárgysorozattal: 1. Elnöki megnyitó. 2. Építőbizottsági jelentés. 3. Évi számadások vizsgálata. 4. Esetleges indítványok tárgyalása. 5. Jegyző, főpénztárnok leköszönése, ezen állások betöltése. 6. Elnöki záróbeszéd. — A miskolczi kereskedelmi betegsegélyező pénztár rendes közgyűlését március 9-én délután 2 órakor tartja meg a keresk. és iparkamara emeleti termében.

— **A hivatalkeresők.** Most, hogy néhány apróbb állás vár a városnál betöltésére, egész sereg pályázó sorra járja a képviselő testületi tagokkal, kérve protekciót és szavazatot. Mi ezt a tisztelgési bucsujárást nagyban helytelenítjük, mert egyrészt a hivatali állással nem fér össze a házalás, másrészt a városatyák *csupán udvariasságból* oly ígéretek tesznek, melyek aztán a titkos szavazás eredménye által nemcsak megczáfoltatnak, de megbízhatatlanság látszatát is felkölve, kellemetlen meglepetéseket szülnék, mi mindenesetre a tekintély rovására megy. A városatyák, miként meggyőződünk róla, nem látják szívesen ezt a régi rossz szokást s készek az első kezdeményezésre egyértelműleg odanyilatkozni, hogy a szavazatszerzés e módjától a jövőben eltekintenek. Nem kevésbé rossz szokás az is, hogy a pályázók kérelmező levelekben küldik szét a szavazójegyeket s ezzel legtöbbszörre hiábavaló fáradságot és költséget okoznak maguknak.

— **Adomány a szegényeknek.** *Soltész Nagy Albert*, ifjan elhalt Béla fia halála alkalmából 200 koronát adományozott a helybeli szegények javára. A jótett dicséretre nem szorul.

— **Hütlén asszony.** Szép asszonyt vitt a házhoz az egyik közeli város patikárusa pár évvel ezelőtt. Boldogan is éltek mindaddig, a míg a szép a' asszony nem kívánta meg a tiltott szerelmet. Szemet vetett egy csinos, fiatal alig 18 éves parasztlányra, s viszonyt kezdett vele. Az egész falu mesélt már e tiltott viszonyról, s a szép asszony attól félt, hogy férje elkergeti a háztól. Ezt meg előzendő tehát, e napokban a fiatal parasztlánnyal megszökött, s mostanáig semmi hírt sem adott magáról. — A községben valószínűnek tartják, hogy a szerelmes pár Amerikába vitorlázott. A hütlén asszony 5 éves kis leánykáját is itthagya.

— **Megszökött betörők.** Olvasóink már jól ismerik hírből *Gáspár Lajos* és *Baksi Sándor* be öröket, kik itt Miskolcson is számos betörést követtek el. Most ismét beszélgetnek magukról, a mennyiben e napokban mindketten megszöktek a kassai ügyesség fogházából. A két jómadár újszerűs-

bolta a magánzárka kályháját s több ajtó kifeszítése után megugrottak. Országos köröztetésük elrendeltetett.

— **Próbabál.** *Kinsky* bácsi tanítványainak 33-ik nyilvános záróvizsgálata március hó 4-én a „Korona” szálló dísztermében lesz. Beléptidij 2 kor. Növendék-jegy 1 kor. Számozott karzat I. sor 2 kor., a többi sorban 1 kor. Jegyek előre válthatók: *Rábel Albert*, *Schweitzer Sámuel* és *Megay Róbert* urak cukrászdájában és este a pénztárnál.

— **Pénzhamisító banda Miskolcson.** Szenzációs ügyben folytat most nyomozatot a helybeli rendőrség. Egy pénzhamisító banda működött ugyanis itt Miskolcson, a melynek két tagja már a rendőrség börtönében ül.

— A banda nyomára *Klein Ármin* Vörösmarthy utcái korcsmáros feljelentése folytán jött a rendőrség, kinél a napokban két fiatal ember egy hü utánzatú ólom és cink vegyületű 1 forintot váltott be. A korcsmáros a hamis pénzt bünyeként át is adta a rendőrségnek, hol erre a legszélesebb körű nyomozás indult meg, a melynek folyamán *Takó* és *Farkas* biztosok két fiatal embert letartóztattak és bekísérték. A fiatal emberek nevét a vizsgálat érdekében egyelőre elhallgatjuk. — A nyomozás folyik.

— **Dalestély Boldván.** A boldvai ev. ref. énekkar ma, azaz február hó 22-én az ev. ref. iskola helyiségében jótékonycélú táncmulatságot rendez. Beléptidij: Személyjegy 1 kor. Családjegy 2 kor. Kezdeté este 7 órakor.

— **Nyilvános köszönet.** A ref. főgimnázium ifjuságának hangversenyyel egybekötött táncestélyén a jótékony czélt fölülfizetéseikkel fölkarolták a következők: *Sáfrán Dezső* 15 K. *Kun Kálmán*, *Nagy Bernát*, *N. N. 10—10 K.*, *Petró József*, *dr. Fodor Pál* 8—8 K. *Kun Bertalan*, *Mikuleczky István*, *dr. Horváth István*, *Vértesi Sándor*, *Rácz Jenő*, *dr. Szántó Bertalan* 6—6 K. *Soltész Nagy Albert*, *Tóth Pál*, *dr. Ferbstein J.*, *dr. Gönczy*, *Szombathelyi József*, *dr. Kovács Gábor*, ifj. *Kovács Lajos*, *Lichtschein Sámuelné*, *Berecz Károly* (Igriczi), *Holländer Gusztáv*, *Braun Jakab*, *dr. Erős Andor*, *Arnóthfalvi István*, *Braun, Groák Adolf* 5—5 K. *Pataki Sándor*, *Grünfeld Ödön*, *Klein Dezső*, ifj. *Klein testvérek*, *Révész Imre*, *Szelényi és Társa* 4—4 K. *Szinay, Fűrész Sándor*, *Görgey László*, *Esztergályos Jánosné* 3—3 K. *dr. Markó László*, *Kardos Arnold*, *Spanits, Zarándi Bertalan*, *Szücs Sámuelné*, *Krón Ignác*, *Lányi Ernő*, *Halmi Gyula*, *Jármy József*, *Lukács Ede*, *Weidlich Pál*, *Dunky fivérek*, *Bárdos Vilmos*, *Szabó Barna*, *Csik Dániel*, *Bihari Ferencz*, *Cseh Pál*, *Csorba György*, *Nahodszky* 2—2 K. *Tóth Ferenczné*, özv. *Záhorszky Sománé*, *Danczinger Rezső*, *Kiss Lajos*, *Rosenberg J.* 1—1 koronát. Fogadják e nemes szívű adakozók becses adományaiért ez uton is leghálásabb köszönetünket.

A rendezőség.

x **Viola crème** szeplő, májfolt s az arcz mindenféle tisztatlanságai ellen biztosan ható zsirtalan készítmény. Jóságát legjobban bizonyítja az, hogy 8 év óta forgalomban lévén, azóta számos értéktelen utánzata keletkezett. Egy tégely 50 kr. Hozzá való

Puritas szappan 1 drb 35 kr., 3 drb 1 frt

Viola puder fehér, rózsa és crème színben. egy kitűnően tapadó ártalmatlan hölgypor, a mely ma már a legelegánsabb hölgyek pipere asztalán foglal helyet. Egy doboz 60 kr.

Évek óta tapasztalom, hogy készítményeim a közönség másoknál is keresi. E helyen tudatom, hogy itt elősorolt közkedvelt készítményeim helyben kizárólag csak nálam kaphatók.

Szabó Béla pipere-szappangyáros, gyógyáru- és illatszert-üzlete Miskolcson.

x **Budapesti joghallgató** 3 éves ügyvédi-irodai gyakorlattal, jó bizonyítványokkal, szép írással, jártas magyar-német levelezésben, megfelelő irodai alkalmazást avagy bi-

zalmi állást keres hivatalban vagy magánosnál. Czim a kiadóban.

x **Elszomorító eredmény.** A borszlói helyőrségen megvizsgált 3000 katona közül csak 184-nek volt ép, egészséges foga, míg 26,394 odvas és hiányosat olvastak össze. Igen elijesztő eredmény ez. Csak gondos és alapos ápolás által akadályozhatjuk meg a fogak romlását s ebből kifolyólag a gyomorbetegségeket. A széles körben elismert *Sarg-féle Kalodont* a legjobb tisztítószerek bizonyult, a mit évről-évre mindjobban elterjedő használata bizonyít.

Férfiaknak ingyen!!

olyan új találmányu orvosságot, mely az elvesztett erőt újra meghozza. Próbacsomagot s egy száz oldalos könyvet postán, jól becsomagolva, ingyen kapják mindazok, a kik érte irnak. Ez a legbámulatraméltóbb csodaorvosság, mely megmentett ezeket, a kik fiatalkori kihágások folytán nemi bajokban, szifiliszben, valamint elvesztett férferőben szenvednek. Ez okból elhatározta az intézet, hogy egy ingyen csomag orvosságot magyarázó könyvvel együtt mindenkinek ingyen küld. Ezzel a házi orvossággal a baj otthon gyógyítható s mindazok, a kik a fiatalkori kihágásokból származó nemi bajokban szenvednek, otthon gyógyíthatják magukat. Ez a gyógyszer közvetlenül azokra a szervekre hat, a hol a megerősödés szükséges, csodálatos eredménnyel gyógyítja az évek óta tartó betegségeket. Öreg, fiatal egyaránt irhat a State Medical Institute-nak az alant jelzett címre, a honnan a csomagot rögtön elküldik. Az intézet leginkább azokat akarja megmenteni, akik kezelés céljából az otthonukat nem hagyhatják el. A próbacsomag megmutatja, hogy mily könnyen gyógyíthatók ebből a rettenetes bajból otthon. Az intézet kivételt nem tesz. Mindenki irhat érte bárholnan magyarul, mire titoktartás mellett postafordultával egy ingyen csomag orvosságot kap magyarázó könyvvel együtt. Irjon még ma. A csomag oly szépen be van csomagolva, hogy tartalmát senki sem fogja megtudni. A levelet így kell címezni: State Medical Institute, 71 Elektrom Building, Fort Wayne, Ind. Amerika.

A levelek mindig bérmentesítendők.

Színház, művészet.

A Sasok.

(—f—) Csütörtökön este *Guthi Soma* és *Rákossy Viktor* társszerzők vigjátékát, a „Sasok”-at mutatta be színtársulatunk, üres ház előtt.

Guthi és *Rákossy* már jól ismert szerzők a vigjátékok terén is. A Sasokkal újra bebizonyították, hogy tudnak ötletes vigjátékot írni és pedig nem úgy, mint a francziák, pikantiériákkal, hanem finoman.

A Sasok meséje a következő:

Forray Gábor műépítész szörnyen féltékeny a feleségére, noha erre semmi oka nincs. Állandóan megfigyelteti az asszony minden lépését segédjével, a ki maga is szerelmes a szép asszonyba. Egy detektívtel is őrizteti ezenkívül, a ki egy házba látta az asszonyt beosonni. A férj megtudja, hogy abban a házban egy *Sas Ferencz* nevű atléta lakik, s szentül meg van győződve, hogy felesége ezzel az emberrel csalja meg. A második felvonás a *Sasok* legény lakásán játszik, a hová eljő a férj, s kényszeríti *Sas Ferenczet*, a ki az asszonyt soh' se látta, hogy írjon feleségének egy nem épen finom lemondó-levelet. Rövid idő multán a megszégyenített asszony jön el *Sas Ferencz*hez, s kérdőre vonja. *Sas Ferencz* megmagyarázza a levélírás történetét, miközben *Forrayné* beleszeret a deli atletába. *Forray* bizonyosságot szerez neje ártatlanságáról, s hogy abban a rejtélyes házban, hová feleségét többször látták beosonni, felesége varrónője lakik. A féltékenységből ki is gyógyul, sőt már észre sem veszi, midőn a harmadik felvonásban nyilvánvaló lesz, hogy *Sas Ferencz* felesége megcsalja, s segédje, *Bukics Julian* kézzelfogható bizonyítékának semmi hitelt sem ad.

A közönség sokat mulatott a darab ötletességén, fordulatoságán, az ügyes meseszövése és kacagató élcein.

Az előadás nagyon lassu, vontatott volt. Az ilyen vigjátéknál pedig fő, a gördülékeny

előadás. Rontották a hatást a hosszú szünetek is.

Holéczy Ilona Forrayné szerepében jól nézett ki, játéka azonban hideg volt. A vígjátékokban való szerepléshez élénkebb, temperamentumosabb játék kell.

Bukics hálás szerepét Virágh helyett **Kemény** Lajos játszotta sikerrel. Ez a kissé korlátolt elméjű alak a darab legérdekesebb szerepe, Kemény ki is használta azt.

Hetényi kitűnő alakításban mutatta be Forrayt, ugyiszintén **Rajz** is Sas Ferenczet.

Bogyó Sas Barnabás szerepében igen józű alakítást nyújtott.

Zsoltoványi, **Erdey** Boriska és **Fekete** Irénke kisebb szerepeikben megfelelték.

Virágh Ferencz komikus, a színtársulat egyik ügyes tagja, e napokban városunkból eltávozott a nélkül, hogy távozását az igazgatónál bejelentette volna. Mi készítette a fiatal színészt a hirtelen távozásra, nem tudni, valószínű azonban, hogy hitelezői zaklatásai elől menekült s az sem lehetetlen, hogy a szerelem szárnyán repült tova.

Lotty ezrednői. Színházunkban ma este kerül bemutatásra a Magyar Színház „Lotty ezrednői” cz. operett-ujdonsága, a főszerepeket Szelestey Elza, Follinuszné Etel Várady Jolán, Szarvassy Ilona, Szalkay Lajos, Hetényi Elemér, Cseőregh Jenő, Rajz Ödön, Bogyó Zsiga, Radó Sándor és Kellér Gyula játsszák. — A darabot maga az igazgató rendezte. — Ez estén Perczel Rózi és Fekete Irén tánczolnak egy tiroli táncot.

Lear király. „Hamlet” sikere arra indította színházunk igazgatóságát, hogy több Schakespeare darabot illesszen a műsorba. Így nemsokára „Lear király”-ban gyönyörködhetik közönségünk, melynek czimszerepe Bakó legkiválóbb művészi becsü alakításai közé tartozik.

CSARNOK.

Mégis bunda a bunda.

— Egy igaz történet —

Mindössze néhány nappal ezelőtt történt, hogy a Budapestről Brasóba induló vonat egyik második osztályu kocsijának utazó közönsége igen komikus alaknak tartott egy urat.

Az az pedig semmit sem csinált mást, mint hogy téliesen öltözködött.

Mikor a kupéba belépett, volt rajta egy rendkívül meleg s igen bő bunda. A fején hasonlóan meleg szőrsipka. A lábain pedig hihetetlen nagyságu, erősen kibélelt botos, a miktől alig tudott lépni.

Igy felöltözve foglalta a el a helyét és várta, hogy induljon a vonat.

A többiek könnyedén voltak öltözködve. Ugy, a mint az utcán szoktak járni. A felső kabátjukat mindjárt levetették, tudván, hogy a kocsi fűtve van s hogy különösen fűtve lesz még jobban. És mert a helyzettel tisztában voltak, hát előre mosolyogtak azon, hogy a bundás, sapkás és botos ember hogyan neki adja magát a vetkőzésnek.

A vonat elindult, robogott s a kocsifülke mindinkább kezdett melegedni.

A bundás ember — a ki idegen volt s erről a fűtésről nem tudott semmit — elkezdett pislogni jobbra-balra. A bundát mindszélyebb eresztette, a sapkát mind főlebb toltta, miközben az ábrázata egy vörösebbre vált.

Utítársai erre mind derültebbeké váltak és kitért belőlük a kacaj. Egy öreges ur a ki szép és fiatal feleségével utazott, járt a jókedvben elől, a ki kísért az a négy ur is, a kik a társaság közé tartoztak.

Pláné nagy volt a kacaj az akkor, mikor a bundás ember már át volt izzadva és egy nagy nyögés után kezdte magáról lehágni a bundát is, a siphát is, meg a botosokat is. És mikor olyan vörös volt már, mint a megfőzött rák.

Bizonyára boszanthatta még az is, hogy komikus alakká vált. Hogy nevettek rajta.

A helyzet azonban, ott, valahol Nagyvárad környékén, megváltozott. A hidegség nőtt s végre olyan fokot ért el hogy a kupék fűtése nem ért semmit. Végre pedig el is maradt. A könnyedén öltözött társaság elkezdett mozogni. A lábait verte a szőnyeghez, a karjaival hadonázott, miközben a bundás ember mosolygós arccal szedte magára a bundát, a siphát és a botosokat.

A hidegek között mindinkább türelmetlenebb kezdett lenni s a többi utasok káromkodtak és — hogy valahogy fölmelegedjenek — örületes táncot kezdtek járni.

Legjobban megjárta az öreges ur fiatal, szép és jókedvű felesége, a ki a hideg miatt utóvégre is elkezdett sírni, mint egy gyermek. Hogy ő azonnal megfagy. Hogy vége lesz mindjárt.

Ekkor a férj nyájasan fordult a bundás urhoz és megkérdezte, hogy mint gentleman, nem volna-e hajlandó a feleségének odaadni a bundát?

A gentlaman „nem” felét mormogott és még jobban belebujt a bundába, amely meleget adott és a mely fogalmat sem szereztetett vele a hidegről.

Az asszonyka már ekkor sikoltozott és fuldoklott. Az urak pedig — látványt ezt — agyon akarták verni a bundás urat, a ki még vigyorgott is.

Ebben a helyzetben a tánczó és a feleségeért aggodó férj azzal a kérelemmel fordult a kegyetlenszívű bundáshoz, hogy ha már nem adja oda a feleségének a bundát, hát legalább vegye maga mellé, a bunda alá. Elférnek abban ketten is.

Ez ellen az utasnak már nem volt kifogása. Megengedte, hogy az asszony oda simuljon mellé s betakarta a bundába, a mely alatt azonban (épen úgy, mint az utazás kezdetén) megint melege kezdett lenni és az arca újból olyan vörössé vált, mint rák.

De bár melege volt is, még sem takarózott ki. Ott tartotta maga mellett a hozzá erősen simuló és immár nem fázó asszonykát és az urak nagy irigysége és fázása mellett dűnyögte:

— Mégis bunda a bunda.

A közönség köréből.*

Igen Tisztelt Szerkesztő ur!

Engedje meg, hogy ezen soraimmal terhelem, de miután tudom, hogy ön becses lapjával mindenkor legjobban szívén viseli az adófizető polgárok jogos érdekeit, azért bátorodom a tek. szerkesztő urnak becses figyelmébe ajánlani, a „Borsodmegyei Lapok” 42. számában megjelent a „*Vasut felé*” czim alatt szépen vázolt városi mizériákról és olyan forma értelemben a város vezetőségét egy kissé megleckéztetni méltóztatnék, de még azon hozzátevéssel, hogy ezen ut mellett vannak nemcsak a ló, barom és sertés vásárok, hanem ugyan ezen uton vagy jobban mondva sártengeren keresztül lehet csak elérni az oly szép és sikerült *városi vágóhídi intézményt*, melyen 100 meg 100 ember és állat jár naponta, mi valóságos ember és állatkinzásnak mondható és pedig lehet mondani, hogy városunknak ez a vágóhíd a legjövődelműbb intézménye, mert olyan arányu jövedelmet semmiféle városi intézmény nem hoz, mint ez.

Ismételten kérem a tek. Szerkesztő urat, hogy ne haragudjék tolakodásomért, de mint régi előfizetője, soha sem terheltem még, csak most is a közügy érdeke ösztönöz reá.

Tisztelettel:

K.

*) E rovatlat felelőséget nem vállal a szerk.

Pályázati hirdetmény.

Miskolcz városánál a polgári nyilvántartói és egy irtóki állás üresedésbe jöven, előbbi 1300 korona évi fizetés és 300 korona lakbér, utóbbi 1200 korona évi fizetés és 200

kor. lakbér javadalmazással jár, ezen két állás törvényt szabta módoni betöltése céljából Borsodvármegye alispáni hivatalának 1896/ai. 902. sz. alatt kelt intézkedéséből kifolyólag ezennel pályázat hirdettetik. A pályázati kérvények beadása határidejéül folyó 1902. évi márczius hó 8-ik napja tüzetvén ki, felhivatnak tehát mindazok, kik ezen állások valamelyikének elnyerhetése végett pályázni óhajtanak, hogy kellőleg fel szerelt kérvényeiket a fentebb kitézött határidőn belül a város-házán a polgári iktató hivatalba adják be.

Miskolczon, 1902. évi február hó 17-én.

Pallaghy h. polgármester.

Nyilvános köszönet.

A miskolczi mezőgazdák társas egyletének az egyleti alap javára f. évi február 9-én tartott táncvigalma tiszta jövedelméhez a következők voltak szivesek adományaikkal és felülfizetésekkel járulni.

20 koronával: Soltész N. Kálmán.

10 koronával: Id. Cseh István, Első magyar általános biztosító társaság, dr. Kun József, Kun Kálmán, dr. Rác Jenő.

8 koronával: Bodnár Lajos, id. Csorba György, Frank Menyhért, dr. Kazai Mór, Kubacska István, dr. Németh Imre, Privolvics Sándor, Szigeti Imre, Ujhelyi Miklós.

7 koronával: Pallaghy Béla.

6 koronával: Bada Bertalan, Csorba István, Gergely Pál, Oberländer Antal, Szathmáry József, Szlavkovszky Imre.

5 koronával: Gröber József, Gröber Károly, Kohn Ignác, id. Nagy Péter, Pethő István, Simon Mór.

4 koronával: Doma István, Fogel Zsigmond, Hochmann Jakab, Katona Sándor, Kunovics Jakab, Lócsey Károly, dr. Rác József, Szathmáry József (m. tisztv.), Szűcs Sámuelné urnő, Sonkoly Pál, Tóth Dániel (ev. ref. esperes), dr. Tóth Dániel, Ujhelyi József.

3 koronával: Demeter Ernő, Kardos Arnold, Kiss Lajos, Rábel Albert, Szélényi és Társa, Schwarz Ede.

2 koronával: Id. Balogh János, Bendrin Béla, Bendrin János, Benedek Károly, Berzy Ferenczné, Bojtár István, id. Csorba József, Csorba János, Főzy Sámuel, Gál Géza, Galbár Mihályné, Gedra János, Istvánfy Béla, Izsó István, Izsó József, Juhász József, Kasza Lajos, Kovács József, Klein Sámuel, Ludvig István, Márkus János, Nyiry András, Pap Ignác, Peri Gyula, Regula Gyula, Réti József, Standhaft Árpád, Szepes Gyula, Szobránczy Soma, Szűcs Sándor, Szabó Jánosné, id. Tóth Mihály, Tóth Mihály, Vadnay György, Vámosy Ferenczné, Vizsolyi István, Zarándy Bertalan.

1 koronával: Ádám József, Álmos János, Büdy Gyula, Bojtár András, Borítás Jánosné, Cseh Pál, Cserer Gyula, Deutsch Izrael, Földy Béla, Fekete Károly, Guba Pál, Kiss Gyula, Kormos József, Kormos Mihályné, Lember Sámuelné, Majoros György, Miskolczy Lajos, N. N., Rác János, Sonkoly József, Stiksz Károly, Szatay Károly, Szűcs Károly, Zs. Tóth János, Untener Bertalan, Vadnay Mihályné.

20 fillérrel: Kosik János.

Fogadják szives adományaikért egyletünk hálás köszönetét.

Miskolcz, 1902. febr. 17

Csorba József, elnök.

Meghívó.

A miskolczi ipartestület békéltető bizottságába a segédek sorából választandó 36. rendes és 18 pót tagnak, valamint a betegsegélyző pénztár közgyűlésébe a biztosításra kötelezettek sorából választandó 68 megbízottnak a választására határidőül e f. évi február hó 23-ik napjának délutáni 3 óráját az ipartestület tanácsstermébe ezenel kitézőm, melyre az ipartestület kötelekben levő iparos segédek azzal hivatnak.

meg, hogy a választásra jogosultak névjegyzéke az ipartestület irodájában a hivatalos órák alatt megtekinthető és esetleges fel-szólalások nálam, alólírottánál a választó gyűlést megelőző 8 nappal írásban beadhatók.

Miskolczon, 1902. évi febr. 5-én.

Dr. Varga Pál, msk.
iparh. biztos.

2844. sz.

1901. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az edelényi kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Szemán András végrehajthatónak ismeretlen tartózkodásu Tomori János végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében az árverés 1416 kor. tőke és jár. kielégítése végett az edelényi kir. jbiróság területén levő, Szendrő község határában fekvő s a szendrői 1429. sz. tjkvben A. † 1—2. sorsz. a. foglalt és Tomori János és József nevén álló egész ingatlanokra az 1881. LX. t. cz. 156. §-a értelmében és pedig külön-külön

1. Az 1 sor 138 hrsz. ház és közös udvarra 320 korona,

2. a 2 sor 2002 hrsz. szőlőre 34 koronában megállapított kikiáltási árban, azonban a † 2 sor 2002 hrsz. szőlőt terhelő 16 forint váltáságtőke és C. 1. a. özv. Tomori Józsefné Kertész Erzsébet javára bekebelezett haszonélvezeti jog épségben hagyása mellett;

továbbá a szendrői 1637. sz. tjkvben A. † 1. sorsz. 1945. hrsz. a. foglalt és özv. Csik Sámuelné Papp Julianna, Papp József (kinek neje Csik Erzsébet), Hudák András, Papp József, Tomori János, Csik Sámuel és Vég Jánosné Kovács Julianna nevén álló egész ingatlanra, az 1881. LX. t. cz. 156. §-a értelmében, azonban az ezen ingatlant terhelő 96 frt váltáságtőke gróf Csáky János, László és Gábor javára feljegyzett évenként fizetendő szokásos dézsmakötelezettség és C. 3. sorsz. a. özv. Kovács Mártonné szül. Pap Mária javára bekebelezett holtiglani eltartási kötelezettség szolgálmi jogának az épségben hagyása mellett 250 koronában megállapított kikiáltási árban;

végre a szendrői 105. sz. tjkvben A. † 1—9 sorsz. a. foglalt és özv. Tomori Józsefné Kovács Mária, Tomori János, Tomori József, Tomori Józsefné Kertész Erzsébet, Tomori András és Tomori János nevén álló ingatlanokra külön-külön az 1881. LX. t. cz. 156. §-a értelmében és pedig:

1. az A. † 1 sor 639. hrsz. ingatlanra 22 korona,

2. az A. † 2 sor, 1048. hrsz. ingatlanra 154 korona,

3. az A. † 3. sor, 1225. hrsz. ingatlanra 23 kor.,

4. az A. † 4. sor, 1252. hrsz. ingatlanra 101 kor.,

5. az A. † 5. sor, 2370. hrsz. ingatlanra 64 kor.,

6. az A. † 6. sor, 2910. hrsz. ingatlanra 30 kor.,

7. az A. † 7. sor, 3142. hrsz. ingatlanra 16 kor.,

8. az A. † 8. sor, 3300 hrsz. ingatlanra 134 kor.,

9. az A. † 9. sor a. felvett 1176. számú tjkvbéli közös erdő és legelőbeli illetőségre 8 kor.-ban megállapított kikiáltási árban, azonban a C. 1. sorsz. a. özv. Tomori Józsefné Kertész Erzsébet javára bekebelezett haszonélvezeti jog épségben hagyása mellett elrendeltetett, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1902. évi február hó 27. napján d. e. 10 órákor Szendrő község házában megtartandó árverésen a kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsértékének 10 százalékát kiküldött kezéhez letenni.

Edelény, 1901. október 16-án, a kir. járásbíró mint tkvi hatóság.

Dr. Koós kir. albiró h.
Barát, kir. járásbíró.

Meghívó.

A Miskolczi Ipartestület folyó évi február hó 23-án délelőtt 10 és fél órákor Miskolcz város nagy tanácskozási termében rendes évi közgyűlést tart, melyre az ipartestület önálló tagjai tisztelettel meghívattak.

Miskolcz, 1901. február hó 6.

Karla Bertalan,
ipart. elnök.

Kopácsy Béla,
ipartest. jegyző.

Árlejtési hirdetmény.

Miskolcz város közgyűlése 2. sz. határozatával a népkertben egy „mulató“ építését határozta el. Ezen építkezési munkálat kivitelének biztosítása céljából az intézkedéssel megbízott bizottság zárt ajánlati versenytárgyalást hirdet.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat 1902. évi márczius hó 3-ik napjának délelőtt 10 órájáig a városi mérnöki hivatalban annyival is inkább adják be, mert a későbbben beérkezett ajánlatok nem fognak figyelembe vétetni.

Ajánlatot fenti építkezésre csakis arra jogosított miskolczi lakosok adhatnak be.

Az ajánlatokhoz a vállalati feltételekben előírt 3000, azaz háromezer korona bánatpénznek a városi pénztárban történt letételét igazoló pénztári nyugta csatolandó.

Az építkezésre vonatkozó tervek, munkaleírás és vállalati feltételek a városi mérnöki hivatalban a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők s az ajánlathoz szükséges másolatok ugyanott átvehetők.

Miskolcz, 1902. febr. 10.

Sollész, s. k.
biz. elnök.

Meghívás.

A MISKOLCZI TAKARÉK-EGYLET RÉSZVÉNYTÁRS.

XXXII-ik évi

rendes közgyűlését

1902. évi márczius hó 9-én délelőtt 10 és fél órákor saját helyiségében tartja meg.

Tanácskozási tárgyak:

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentésének tárgyalása.
2. A számadások megvizsgálása, mérleg megállapítása és a nyerevény felosztására vonatkozó intézkedés.
3. 10 igazgatósági s 1 felügyelő bizottsági tag választása.

Miskolcz, 1902. február 14.

Az igazgatóság.

Kivonat az alapszabályokból.

12. §. Minden egyes részvényes, ki részvényét a közgyűlést megelőzőleg legalább 15 nappal a társaság könyvébe nevére iratta, szavazati s indítványozási joggal bír.

13. §. Minden egyes egész részvény egy szavazatra jogosít, tiz szavazatnál többel azonban egy részvényes sem bírhat, sem saját részvényei, sem maghatalmazás folytán.

Az évi mérleg márczius 1-től a pénztár helyiségében megtekinthető s az évi jelentésekkel együtt átvehető. Ugyanitt vehető át a közgyűlést megelőző napon a közgyűlésre szóló belépti jegy.

Miskolczi Gőztéglagyár részvénytársaság X. évi rendes közgyűlését

1902. márczius 9-én délután 3 órákor

tartja meg Miskolczon, a Miskolczi Takarékpénztár tanácskozási termében, melyre a részvényes tagok tisztelettel meghívattak.

A közgyűlés tanácskozási tárgyai:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentésének tárgyalása.
2. A számadások megvizsgálása, mérleg megállapítása.
3. Az igazgatóság 3 évre és a felügyelő-bizottság 5 tagjának 1 évre megválasztása.
4. A társasági alapszabály 8. §. értelmében esetleg bejelentett indítványok tárgyalása.

Kelt Miskolczon, 1902. február hó 15-én.

Az igazgatóság.

Azon részvényes urak, kik a közgyűlésben részt venni kívánnak, legyenek szivesek részvényeiket az alapszabályok 11. §. értelmében f. évi február 22-ig márczius 4-től bezárólag délelőtt a hivatalos órák alatt elismervény ellenében letéteményezni a Miskolczi Takarékpénztárnál, a Miskolczi Hitelintézetnél, a Miskolczi Takarékegyetnél és a Borsod-Miskolczi Hitelbanknál vagy a téglagyári irodában (Rákóczy-utca 12. szám.)

Kivonat az alapszabályokból:

11. §. Bármily közgyűlésen csak azon részvényesek vehetnek részt, kik részvényeiket az egybehívási hirdetményben megnevezett letéti helyeken, a hirdetményben kitűzött határidő alatt és az itt megnevezett módon letéteményezték.

A részvények a közgyűlés kihirdetése napjától számított 10 nap alatt az igazgatóság által megnevezett helyen és órák alatt téteményezhetők le. Ezen határidőn túl részvények e célból nem fogadtnak el. Az évi mérleg márczius 4-től a társulati irodában (Rákóczy-u. 12.) megtekinthető, illetőleg átvehető.

Szőlő-oltványok

szokványminőségben.

A legkiválóbb 42 bor- és csemegefajokban fajtisztán, teljes jótállással.

Élőkerítés

Gleditschia csemeték és magvak.

Uradalmaknak, községeknek három évi **törlesztésre** is adatik. Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli melyből, oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül esekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott ültetési és kezelési utasítás mellékeltek. Ezer csemete elég 200 méterre. **Ara 6 frt.**

Diócsemeték. Óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt. Színes fénynyomatu **foárjegyzék ingyen és bérmentve** küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. Az **árjegyzésen** kívül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt címére ingyen és bérmentve küldetni kéri, mely nincsen az a ház, vagy család, a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanak, városban, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is igen érdekében áll, a kik **rendelni semmit nem akarnak**, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Czin:

„Érmelléki első szőlő-oltvány telep”, Nagy Gábor, Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid

A Nagy-Avas legélénkebb helyén 445. sz. alatt

nagy kerttel

és pinczékkel ellátott helyiség

mely nyári bormérési mulató-helynek kiválóan alkalmas.

kiadó, esetleg örök áron eladó.

Ugyanezen sorban 394. számú

PINCZE épített borházzal és kis kerttel

örök áron eladó.

Felvilágosítás **Falkenstein Soma** könyv-, papír-író- és rajzszer-üzletében nyerhető.

Üzlet-átvétel.

Tiszteletteljesen értesitem Miskolcz és környéke m. t. közönségét, hogy a volt **Verő-féle**

könyv- és papirkereskedést

megvettem s azt az eddigi helyiségben (**Miskolcz, Széchenyi-utca, a színház mellett**) tovább vezetni fogom.

Az áruraktárt **sok újdonsággal** teljesen felszereltem, az üzlettel átvett árukat pedig, míg a készlet tart, **mélyen leszállított áron** adom el.

Kölcsönkönyvtáramat, mely csupán **modern** magyar, német, francia és angol művekből áll, a m. t. közönség különös figyelmébe ajánlom. A kölcsönkönyvtár jegyzékét kívánatra vidékre is szívesen megküldöm.

Legfőbb törekvésem az lesz, hogy mérsékelt árak és pontos kiszolgálás által m. t. vevőim igényeit minden tekintetben kielégítek.

Szíves pártfogásért esd kitünő tisztelettel

Vadász M. könyv- és papirkereskedés
kölcsönkönyvtár
Miskolcz, a színház mellett.

Kiadó lakás.

Egy **3 szoba, konyha, pincze** s hozzátartozókból álló csinos udvari lakás

(új épület)

folyó évi május hó 1-től kiadó.

Urak-utca 19. szám.

Ugyanott egy kétszobás lakás kiadó.

Értekezhetni az udvarban balra.

SIKERÜLT!!

néhány gyáros és nagykereskedőtől egy bizonyos áru-raktárt kapni, mely ezikkeket

szabott gyári árakon

vagyok köteles árusítani, minek következtében a n. é. közönség legolcsóbban szerzheti be árucikkeit. Alant felsorolok néhány cikket az áruraktárból tájékozás végett, hogy a n. é. közönség az olcsóságokról meggyőződést szerezzen.

Férfi és női fegyházban kötött **harisnyák**, 6 pár 1 frttól felj.

Gyermek-harisnyák, 6 pár 80 krtól feljebb.

Zsebkendők vászonból, 12 drb. 1 frt 80 krtól feljebb.

Gyermek-zsebkendők, 12 db. 60 krtól feljebb

1 vég Rumburger **vászon** 3.75.

1 vég I. creas ezelőt 10, most 6.50.

1 vég **sifon** ezelőt 10, most 6.50.

Picke, ezelőt 40 kr., most 25.

Férfi ingek, legjobb minőség. 90 krtól feljebb.

Női ingek 45 krtól feljebb.

Női kötények 20 krtól feljebb.

1 drb. selyem cloth **paplan** min-szinben, 4 frt és 5 frt 50 kr.

1 pár **csipkefüggöny** 1 frt 80 krtól feljebb.

Csipkefüggöny méterje 12 kr.

1 pár finom **bőrkeztü** 65 kr.

6 drb. **gallér**, lefinomabb, 90 kr.

6 pár **kézeltő**, legfin., 1 frt 80 kr.

Legfin. **nyakkendők** 10—50 kr.

Különféle **blousok**, alsó-**szok-**

nyák, **agyterítők** és **ab-**

roszok, **pamutok**, **illat-**

szerek, **szappanok** és külön-

féle rövidárak.

A nagyérdemű közönség eddigi bizalmát továbbra is kérve, vagyok

kiváló tisztelettel

PÁDITS SÁNDOR bizományos.